

Kázání s. farářky Márie Jenčové při instalaci v Liptále

*"Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali,
jako já jsem miloval vás i vy se milujte navzájem.*

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

Jan 13, 34-35

Milí priatelia, vážení členovia liptálskeho zboru, i z okolia,

milé kolegyně a kolegovia v službe,

vážení hostia,

drahí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi,

Je to už po niekoľkých krát, keď takto stojím pred tvárou zboru do služby ktorého budem uvedená...

A priznávam, že tak činím s veľkou bázňou, stále viac si uvedomujúc skutočnosť, že cirkev nepatrí nám, ale Pánovi, že je to Jeho dielo. A my sme len ustanovenými správcami. (A že podľa toho, koľko komu bolo zverené, toľko od neho bude požadované.)

Zbory, na ktorých som posobila, boli rozmanité, s roznyimi tradíciami, s roznyim potenciálom a obdarovaniami, s roznyimi sposobmi praktikovania zbožnosti. S roznyimi víziami, i roznyimi ťažkosťami. Preto dnes, keď sa ohliadam späť, čím ďalej, tým viac poznávam, že to najdôležitejšie v živote človeka, v živote cirkvi, je LÁSKA... „Potom poznajú všetci, že ste mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku medzi sebou.“

A všetko ostatné je až za láskou. A kde sa toto poradie mení a čokoľvek iné sa dostáva pred lásku, tam život chradne a skomiera, a začína panovať chladný moralizmus.

Ale tam, kde je človek vedený láskou, kde panuje láska, tam život je a bude sa rozvíjať.

Nemožem si pomôcť, ale stále znova sa mi v myslí vynárajú slová milej Terezie z Lisieux, ktorá mala obrovskú túžbu darovať sa cirkvi a byť pre cirkev všetkým. Vedela však, že to nejde a tak dospieva k záveru a vyznáva: „v srdci cirkvi budem láskou...“

Drahí liptálski,

dnes, keď stojím pred vami jako vaša nová farárka, ktorú ste si povovali – s veľkou bázňou, ale úprimne a vrúcne aj ja vyjadrujem svoju hlbokú túžbu, byť láskou medzi vami, čerpať spolu s Vami lásku od Krista a dávať ju ďalej.

A ďakujem vám za vašu lásku, ktorú pri vás od prvej chvíle smieme zakúšať. Ďakujeme za to, že nás prijímate takých, akí sme, s našim obdarovaním i nedokonalosťou. Aj my vás takto chceme milovať. Lebo nás všetkých Boh miluje takých, akí sme a prijíma nás vždy znova a znova.

Nesľubujem vám zázraky, ale vyznávam, že chcem milovať Krista a Vás všetkých! Od Neho chcem čerpať silu k tomu a učiť sa to od Neho. Na modlitbách Vás denne prinášam a budem prinášať na Kristovo dobré a milujúce srdce, pretože tam je naša sila, náš pokoj, náš život. A nesmierne tuším po tom, aby sme z tohoto zdroja VŠETCI čerpali lásku, ktorá je motorom nášho života.

Teším sa, že sa to spolu budeme učiť, že sa k tomu budeme vzájomne povzbudzovať a pomáhať si. A to samozrejme – na pode zboru, ale i v rovine ekumény, obce a ostatných medziľudských vzťahov.

A chcem v tejto chvíli poďakovať i tým z Vás, ktorí sa v tejto službe darovali a namáhali predomnou, a ktorých plody lásky a práce dnes môžeme zbierať.

Ďakujem br. farárovi Vodovi a jeho manželke za ich dlhú a obetavú službu v tomto zbore, za všetku ich lásku, dobrotu, ľudskosť a pracovitosť. Ďakujem br. farárovi Hudcovi a manželke za ich požehnanú a obetavú službu v tomto zbore, a sestru farárku Včelnej za všetko úsilie a prácu administrátorky zboru.

Boh nech Vám to mnohonásobne odmení!

Dnes, s pokorou a s vďačnosťou, vstupujem do brázd, ktorú ste, svojou láskou k Bohu i k blíznym na tomto mieste spoločne vyorali. A ďakujem Bohu i vám, liptálsky zbor, že nám bola darovaná táto vzácna príležitosť, ísť spoločne nejaký kus cesty nášho pozemského života. Života, ktorý je prípravou na život večný, na večné stretnutie s láskou a večné prežívanie lásky. Kiež sa nad nami Boh zmiluje a požehná nám, aby sme tu, v Liptáli, v tomto milom údolí, či údolí lásky – ako stojí v preklade názvu vesnice – aby sme tu spoločne zanechali nádhernú, hlbokú, životodárnú a večnú stopu lásky.

Ku tomu nech nám pomáha Hospodin... Amen.

Liptál 23.3.2014

